

Restaurált hit

avagy: mi van a dogmák mögött?

Néhány éve személyesen is láthattam a csarodai templomot, amely a maga nemében páratlan. A 13. század második felében épült, amelynek falaira a 14. sz. elején rendkívüli festmények kerültek. A reformáció hívei aztán ezeket bevakolták, amire később életfás, növényindás képeket festettek. Az eredeti freskókat az 1971-ben indult régészeti feltárás szabadította ki az évszázadok alatt rárakódott vakolat és festékrétegek alól. Amit itt találunk, az valóban szokatlan, ám ugyanakkor szívmengető, mosolyt fakasztó, és megszólító.

Ugyanis Jézus, Mária, az apostolok, és különböző szentek szelíd, kipirosodott arccal tekintenek ránk, és kivétel nélkül mind mosolyognak. Ettől csodálatosan békésnek és kedvesnek érezzük a templom hangulatát. Ez az emlékem jutott eszembe, amikor új sorozatunkon gondolkodtam.

Az emberek – köztük a legtöbb hívő ember is – keresztyénség címén nem a keresztyén hittel, hanem annak egyfajta értelmezésével találkozik. Olyan ez, mint azok a régi templomfreskók, amelyekre újabb és újabb rétegek kerültek. Noha ezek az értelmezés-rétegek felerősíteni kívántak egy-egy igazságot vagy tapasztalatot, gyakran ezt azzal kezdték, hogy elfedték a régit.

Reformátori felfogás szerint szabadságunk van ezeket az értelmezés-rétegeket kritikusan szemlélni, sőt, mögéjük tekinteni. Ezt annak idején így mondták a latinul beszélő reformátorok: *ad fontem, vagyis vissza a forráshoz, ami alatt ők a Szentírást értették.* Minden értelmezés korlennyomat (is), ezért minden korban joga és szabadsága van a következő generációnak az újra-értelmezéshez. Reformátori felfogás szerint ebből következően nem az értelmezések a végső tekintély, hanem amire reflektálnak, vagyis a Biblia. Ebben a szellemben szól egyik hivatalos hitvallási gyűjteményünk bevezetője is: *„... ünnepélyesen kijelentjük, hogy mindig nagyon készek vagyunk ... mindazt, amit itt előadtunk ... bővebben kifejteni, végül azoknak, akik Isten igéjéből jobbra tanítanak, köszönetünk nyilvánításával engedni és hozzájuk igazodni az Úrban, akinek dicséret és dicsőség.”* (II. Helvét Hitvallás, Előszó) A reformáció 500 éves évfordulója alkalmából új, tanítványképző sorozatunk témáját és szellemiségét is ehhez igazítjuk:

Vajon milyen a keresztyén hit, ha nem a dogmák és az egyháztörténet takarásában nézzük?

Annyit talán megelőlegezhetek, hogy hasonlóan szokatlan, szívmengető, az „itt és most”-ban is megszólító erejű, mint amilyen a csarodai templom freskói.

Sorozatunk tervezett témái:

1. Hogyan kommunikál velünk Isten? 2. Egy, kettő vagy három? - A Szentháromságról; 3. Ember: test vs. lélek? 4. Jézus – Milyen Isten arca? 5. Kereszt-rejtvény; 6. Isten országa - Itt lévő túlvilág; 7. Mikor hat a hit? 8. Jézus és a gyógyítás – Természetes természetfelettség; 9. Önmegtagadás – mint életigenlés; 10. Egyedül nem megy – a gyülekezet szerepe; 11. A keresztyénség 3D-ben – zsidó és muzulmán összefüggések;